

Erkki Mattsson: Kun Eki oli snadi (1930-luku)

Hesarillakin oli hydda

Ei ennen ollu tällasia talvia kun nyt. Kartsat on mustina ja vodaa rengnaa harvase päivä. Nuppi ei tartte karvabresaa ja balsakin saa hengata vintin nagelissa.

Kun mä olin snadi kundi niin snögeä tuli huisasti. Sitä oli bulina kasoina kartsoilla. Hagiksessakin oli buli pata johon häiskät stikkas lappareilla snögeä. Hestikat draisas sitä kartsoilta. Padan alla oli eldis. Sinne stikattiin bulia feduja. Snöge sulii ja voda valu viemäriin. Mä en puhu skeidaa.

Skoleen mä skimbasin Aleksis Kiven kartsaa pitkin. Mä kävin Eltsun skolessa smobikat ja pari vuotta päälle ennen kun mä bytskasin Valkkaan.

Eltsussa oli liffoja kaltseja skimbata. Siellä mä kerran söndrasin skimbani. Kärjestä poikki. Faija otti spittakannarista plotskia ja duunas paikan, jonka se naulas snadeilla spikuilla.

Uudet mä sain vasta parin talven päästä. Sopivasti skolen skimbauskaboihin. Ei ne niissä skaboissa paljoa jelpannu. En mä finnannu. Oisinkohan mä fibannu voitelussa?

Alppis oli silloin Hesan bulein hydda. Se stikkas tommoset parikymmentä ja risat. Oltiin niin snadeja ettei hirvattu laskea kun alamäen. Tsiigattiin vaan kun tsalit hyppäs.

Mä tsennasin Erokan. Me budjattiin samassa talossa. Se oli viis vuotta bulimpi ja silloli neljäspooriset bakkarit. Ne oli hikkoria ja niis oli liffat nupit kärjissä. Erika kletras ylämäen päälle ja pani skimbat jalkoihin. Sitten se tsiikas alas ja huusi hyddan luona olevalle kaverilleen.

- Onks selvä!

- Selvä on anna tulla, vastas kaveri.

Erika ponnisti hyddalta etunojaan ja pyöritti handujaan. Silloli lippatsuikka takaperin ja monttu auki.

Sen kaveri karju.

- Snujua, enemmän snujua!

Eroka klaaras homman eikä ottanu sporjareita.

Se staijas loppuun saakka.

Lähitalojen kundit byggas joka talvi Vesilinnan (Linnanmäen) bärtsille Pikku-Alppiksen. Alamäki pääty kartsalle. Bilikoita oli silloin niin harvassa ettei niitä tarttenu pahemmin skagata.

Hesarilla oli kanssa snadi hydda. Stadi oli sen bygannu. Ylämäki puusta niinkun Alppiksessakin. Alamäki laski samaan monttuun jos on nyt Palon Taukan monumentti.

Sinne mäkin kletrasin ekan kerran. Messissä ihan tavalliset skimbat. Mäystimien ja pläägien ympärillä oli siteenä kumirenkaat. Ne oli leikattu fiuden sisäkumista. Monta kundia venttas jo ylhäällä. Kun mun hugi tuli, mä tsiigasin alas ja funtsasin et mitenkähän tossa käy. Näytti aika huisilta. Takana seuraava häiskä jo skuffas selkään ja kyseli.

- Rupeat sä skagaamaan?

Ei auttanu kun antaa mennä. Kun mä irtosin hyddasta niin magassa tuntu skodelta. Mä taisin pudota jonnekin viiden kuuden metrin hujakoille, mut mä staijasin sen hypyn. Olo oli gutaa ja mä griinasin kun Hangon keksi. Mä olin slepannu hyddasta!

Sinne mentiin vielä monet kerrat. Kai siellä oli skabojakin niinkun Alppiksessa, mut mä en ollu niissämessissä. Ei musta mitään mäkikotkaa tullu. Tavallinen sunnuntaiskimbaaja vaan.